

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/223/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223742
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117223742.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: Z. M., G.. XX.XX.XXXX, bytom Z. Š. XXX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 409,16 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 307,24 EUR **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi 101,92 EUR a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 EUR a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 52,2 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 21.11.2017 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 409,16 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že rozhlas a televízia Slovenska je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zák. č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“). Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti (ďalej len „úhrada“) podľa § 3 písm. a) Zákona vo výške 4,64 eura podľa § 6 ods. 1 Zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná, v zmysle § 7 Zákona. Kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona žalobca zistil, že žalovaný ku dňu podania tohto návrhu na tunajší súd nezaplatil úhradu v zmysle Zákona za obdobie 01.01.2009 - 31.05.2017 (ďalej len „žalované obdobie“). Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona písomnou výzvou zo dňa 18.05.2017 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaný povinný v zmysle § 10 ods. 3 Zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovaného predstavuje sumu 409,16 EUR, ktorá pozostáva z neuhradených mesačných predpisov za žalované obdobie. Uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie úhrad nie je nárokom, ktorý by vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisel so spotrebiteľskou zmluvou, keďže vyplýva priamo zo Zákona, pričom ide o neekvivalentné plnenie (podľa § 3 Zákona je osoba platiteľom bez ohľadu na to, či služby žalobcu využíva alebo nie, ktoré sa svojou povahou približuje dani.

2. Vo veci bol dňa 07.12.2017 vydaný platobný rozkaz č.k. 10Csp 223/2017-13, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej 15-dňovej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej. S ohľadom na to súd uznesením zo dňa 24.01.2018 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalovaná v odpore uviedla, že ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri platbách, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby, vzniesla námietku premlčania. V časti týkajúcej sa nároku na pokutu vo výške 12 EUR a poštovných nákladov vo výške 1,45 EUR, považovala žalobu za nedôvodnú. Poukázala na to, že žalobca nedodržel lehotu na zaslanie výzvy podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., preto od nej nemôže požadovať zaplatenie pokuty a poštovných nákladov. Navrhla žalobu nad sumu 106,72 EUR zamietnuť.

4. Žalobca v replike zo dňa 09.04.2018 namietal, že vzťah medzi žalobcom a žalovanou nemožno klasifikovať ako spotrebiteľský vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaná neuzatvorila formulárový typ spotrebiteľskej zmluvy a ani nepristúpila k žiadnym obchodným či iným podmienkam. Žalovanej povinnosť platiť koncesionárske poplatky, výška a splatnosť poplatku je určená priamo zákonom. Úhrada za služby verejnosti je neekvivalentnou platbou, ktorú sú platitelia povinní platiť bez ohľadu na to, či služby žalobcu využívajú alebo nie. Ďalej poukázal na to, že žalobca nie je dodávateľom, ako to predpokladá § 290 CSP. Poukázal na to, že nárok na pokutu a úhradu poštových sadzieb spojených s vymáhaním je zákonným nárokom žalobcu. Žalovaná bola vyzvaná zo strany žalobcu na zaplatenie nedoplatku výzvou zo dňa 18.05.2017. Vzhľadom na to, že žalovaná do 30 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy nezaplatila úhradu a poštové služby, vznikol žalobcovi nárok v zmysle § 10 ods. 5 Zákona. Nedodržanie lehoty na odoslanie výzvy platiteľovi, ktorý je v omeškaní, nie je sankcionované zánikom práva. S ohľadom na námietku premlčania, vzal späť žalobu v časti uplatnenej istiny v rozsahu, ktorý zodpovedá obdobiu od 01.01.2009 do 31.10.2014, t.j. sumu 307,24 EUR (66 mesiacov x 4,64 EUR, poštovné za obdobie 03/2012 vo výške 1 EUR). Predmetom uplatneného nároku ostala suma 101,92 EUR a úhrada poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 EUR, ako aj náhrada trov konania.

5. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila na pojednávaní súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby a navrhla rozhodnúť v zmysle toho, čo požaduje žalobca v podaní zo dňa 09.04.2018 teda tak, že bude zaviazaná žalobcovi zaplatiť sumu 101,92 EUR a úhradu poštových sadzieb vo výške 1,45 EUR.

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Podaním zo dňa 09.04.2018 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 307,24 EUR späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP [<aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z. %2523145'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) s poukazom na dispozičné právo žalobcu, ktorý zobral žalobu čiastočne späť pred začatím pojednávania.

10. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

11. Podľa § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

12. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že uznáva nárok uplatnený v žalobe. Ak dôjde k uznaniu nároku a rozsudok pre uznanie je prípustný, je súd povinný rozhodnúť podľa uznávacieho prejavu žalovaného, bez toho, aby vyhodnocoval

predložené dôkazy (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Obo 38/2009 <aspi://module='JUD'&link='JUD44902SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zo dňa 25. marca 2010).

13. So zreteľom na to, že žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu počas konania pred súdom uznala nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny po čiastočnom späťvzati žaloby čo do základu a do výšky a rozsudok pre uznanie je prípustný, súd rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa vyššie citovaného ustanovenia bez toho, aby vo veci vyhodnocoval predložené dôkazy.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523256'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. V prejednávanej spore si žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 409,16 EUR. Konanie v časti o zaplatenie 307,24 EUR bolo zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia, ktoré zavinil žalobca (premlčaný nárok), preto ho súd vyhodnotil ako úspech žalovanej, čo predstavuje 75,1 %. Súd žalobcovi priznal zaplatenie sumy 101,92 EUR, čo predstavuje úspech žalobcu 22,9 %. Vzhľadom na vyššie uvedené, po odpočítaní pomeru úspechu a neúspechu, nárok na náhradu trov konania prináleží žalovanej vo výške 52,2 % (75,1 % - 22,9 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Poučenie:

Proti výroku II. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 355 ods. 1 a § 356 písm. a/ CSP).

Proti výroku I. a výroku III. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).